Marton Mária

Frivol szonett-koszorú

A füzér mesterszonettje

Voltam kisleány és kamasz pimasz.
Aztán lettem igazi nő, ki hódított.
Férfiak szívét loptam, csókjuk mind igaz
Egy-kettő közülük szerelmet kapott.
Játszottam néha a léha, könnyű nőt,
Súgtam fülükbe édes, hazug szavakat.
Gyöngéd ölelésük adott nekem erőt,
Azt sem bántam, ha ők ölelnek másokat.
Egyik napos nyári estén te jöttél,
Szemem fénylett, az öröm elnémított.
Hűséget, szerelmet nem is reméltél.
Halk beszédem, gyöngéd ölelésem hatott.
S mi járjuk az utakat kéz a kézben,
Az örök szerelem szent igézetében.